

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

İspanyadan gönüllüler
çekiliyor !

Gönüllü — Hoşca kal İspan-
yol kardeş!..

Günalp Adir

Radyo ve radyom
kadar

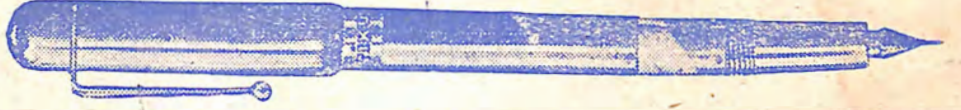
RADYOLİN
de insanlığa hiz-
met etmektedir :
Çünkü

RADYOLİN
dişleri, dişler mide-
yi, mide vücudu
kuvvetlendirir. Sıh-
hatli ve kuvvetli in-
sanlar da medeni-
yete hizmet eder.

*Sabah, öğle ve akşam her
yemekten sonra dişlerinizi
muntazaman fırçalayınız.*

KURTULUŞ

Doktorlar, Bankacılar, Kâtibler, Mektebliler velhasıl bütün mürek-
kepli kalemle yazı yazanlar, mürekkebin ceplerine akmasından, kuru-
masından, ve ucun bozulmasından kurtaran yegâne

TIKU DOLMA KALEMİ

Avrupada dahi tasdik olunduğu gibi Almanyanın bu icadı mürek-
kepli kalemle yazı yazmak mecburiyetinde olan halkı hakikaten bu ezi-
yetten kurtarmıştır. TIKU ucu aşınmaz, bol mürekkep alır, kuvvetli
basılırsa 3 - 4 kopya çıkarılabilir. Açık bırakıldığı halde her ne şekilde
olursa olsun mürekkep akmaz ve kurumaz. TIKU en sağlam ve en kul-
lanışlı mürekkepli kalemidir.

Siyahtan maada yeşil, mavi ve kırmızı renkleri de aynı fiatta satıl-
maktadır. Her yerde arayınız. Taklidlerinden sakınınız, üzerinde «Tiku»
markasına dikkat ediniz.

Fiati 3 liradır.

Deposu: Havuzlu han. No: 1. İstanbul

Taşraya posta ile gönderilir.

**NEZLE, GRIP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA**
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren

SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

REKTA

**BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR**

NERVİN

**UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK**

Meselesiz Mesele

Eğer Şehir Meclisi azası olsaydım, belediye reisinden ne isterdim, bilir misiniz?

Bir asma köprü yapılmasını mı? Hayır!. Bütün yolların asfalt olmasını mı? Hayır! Otomobillerin tekrar glakson çalmasını mı? Hayır!. Köprünün eski rengine boyanmasını mı? Hayır! Taşdelen suyunun Üsküdar'a getirilmesini mi? Hayır! Eminönü meydanının açılmasını mı? Hayır? Çöplerin yakılmasını mı? Hayır!. Çukurların doldurulmasını mı? Çürük meyvaların atılmasını mı? Hayır, hayır, hayır!... Bütün bunlar tâli işler!..

Eğer Şehir Meclisi azası olsaydım, sadece şunu isterdim:

Meselesiz mesele!

Belediye yine halka temiz süt içirmeye çalışsın. Fakat bir süt meselesi olmasın! Adalara su getirmeye uğraşsın, fakat bir su getirmek meselesi olmasın! Hileli yağ sattırmamaya çalışsın, fakat bir mahlût yağ meselesi olmasın!

Senelerdenberi tecrübe ede ede anladık ki: Bir iş mesele haline geldi mi ebedidir. Artık onu hiç bir kuvvet, hiç bir gayret ve hiç bir belediye reisi halledemez.

Bir çuval undan kaç ekmek çıkar? Mesele haline geldikten sonra tabiatın sırları arasına kanıştı. Hangi binalar âsarı atikadandır? Mesele haline girdikten sonra bir muamma oldu.

— Bizim komşu bahçesine havuz yaptırıyor..
— Belediye reisi mi oldu acaba?..

Az kalsın, Beyazıt meydanındaki kavis, Galata kulesindeki yangın düdüğü, Unkapanı köprüsü de birer mesele oluyordu, yani mü-

ebbeden halledilemeyecekti. Yıldan yıla, içtimadan içtimaa, belediye reisinden belediye reisine miras kalacaktı. Onun için istedi-

ğim şudur: İstanbul belediyesini meselesiz çalıştırmak! Kısacası:

Meselesiz mesele!

Orhan Seyfi Orhon

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No. 6

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Hazım — (Ayağa kalkarak) benimkinin yanında ise lâfı olmaz!

Feriha Tevfik — Görüyorsunuz ya.. (Hazım'la Vasfi Rıza Reşidin koluna girerler.)

HAZIM

Aşka düşmüş pervaneyim;
Güzellikte bir taneyim!

VASFİ RIZA

Hasretinle divaneyim,
Başkasına bigâneyim!

REŞİT

İşten, güçten âvareyim;
Elinizde biçareyim!

HAZIM

Âşık oldum sana âşık
Güzellikte bir taneyim!

VASFİ RIZA

Benim asıl sana lâyıf,
Başkasına bigâneyim!

REŞİT

Bırakınız beni artık,
Elinizde biçareyim!

(Bayan Karabet Atmacıyanla Bayan Necdet Gülten erkek kıyafetine girmiş içeri girerler.)

Talât — Gelin bakalım, kanlarınız sizi bekliyor!

Hazım — (Bediaya) Zo, sen benim kanım değil idin, şimdi kocam oldun?

Bedia — Hastalığını bana geçirdin ise utanmoorsun da bir de soroorsun? Ben sana demez idim: içme, hastalanacaksın?

Hazım — He, der idin!

Bedia — Karşımızdaki Madam On-nike kadehleri havadan toka edersin? İşte sonu böyle olur?

Şevkiye — (Vasfi Rızaya) Demek ki sen de böyle şeyler yapıyordun?

Vasfi Rıza — Yok canım, sade ara sıra hizmetçiyi sıkıştırdım. Hınzır ne de fıstık gibi şeydi ha...

Şevkiye — (Dövmek istiyerek) Bak, edepsizce utanmadan söylüyor da.

Vasfi Rıza — Hey.. Kendine gel... Kadına el kaldırılmaz... Eski camlar bardak oldu. Şimdi sen erkeksin ben kadın!

Şevkiye — Ne olursan ol.. (Dövmeye kalkarak) Ben yapacağımı yaparım!

Vasfi Rıza — (Talâta) Şuna bak sana be...

Talât — Yoo, bayım, kadına el kaldırılmaz. Hele gözümüzün önünde buna müsaade edemeyiz.

Vasfi Rıza — Anladın mı şimdi?

Şevkiye — Anladım, anladım.. Hizmetçi kız ha... Fıstık gibi ha...

Vasfi Rıza — Sana bir şey söyleyeyim mi, eğer yine üstüme yürür de dövmeye kalkarsan mahkemeye gider cayır cayır boşanırsın. Sonra da (Reşidi göstererek) buna varırım.

Şevkiye — Eskiden neye sesini çıkarmıyordun?

Vasfi Rıza — Kanımdan dayak yedim diyecek değildim ya? (Hazıma) Öyle değil mi kardeş!

Hazım — Öyledir. Kanya hürmet etmek lâzım.. Yoksa koca çok!

Vasfi Rıza — Koca çok. (Reşidi göstererek) İşte bir tanesi arslan gibi karşımda duruyor.

Hazım — Ona toka mı?

Bedia — Haydi artık gidooruz.

Hazım — Bu kılık kıyafet ilen? Allah göstermesin! Üstümde ne ki görörsan hepsi emanettir. Tepeden ırnağa kadar giyindirirsin ondan sonra!

Şevkiye — Haydi biz gidelim!

Vasfi Rıza — Benimki de öyle.. Hem ben öyle takmadan takıştırmadan çıkamam. Ne elimde var, ne kulağımda.

Şevkiye — Şimdi sana bir de yüzük küpe mi alacağız!

Vasfi Rıza — Elbette! Sen şunları evvelâ ver bakayım!

(Vasfi Rıza Şevkiyenin elindeki yüzüğü almak ister.)

Şevkiye — Aaaa... Ne münasebet!

Talât — Tabii, bundan sonra onları takmak karınızın hakkı!

Vasfi Rıza — Şu gerdanlığı da ver..

Şevkiye — Bırak diyorum!

Talât — Yok, verin, Rica ederim.

Şevkiye — Peki, al!

Hazım — Sen de şu küpeleri ver bakayım!

Talât — Evet, verin!

Hazım — Beğenmoorum. Şunu boz durayım da bir iğne yaptırayım!

Bedia — Zo, çıldırdın?

Hazım — Ne karışoorsun? Ben takacak değilim!..

Bedia — Ötme çok oloorsun!

Hazım — E, çok oloorsam nolaacak ki?... Senden korkarım sanoorsun?

Bedia — Benden korkmazsın?

Hazım — Elinden ne ki gelir ise yap!

Bedia — (Şevkiyeye) Gördün.. Seninkini şımarttın ise o da bundan nem kaptı!

Şevkiye — (Vasfi Rızaya) işittin mi ne dedi?

Vasfi Rıza — Ne derse desin. Herkesin sözünden bana ne? Ben öyle koca tahakkümü altına giremem, anladın mı?

Şevkiye — Sus, terbiyesiz!

Vasfi Rıza — Ne? Ne?...

Şevkiye — Terbiyesiz!

(Şevkiyenin üstüne yürür.)

Hazım — Ben de giremem, anladın?

Bedia — Sen de?

Hazım — Beğenmedin? Evet, ben de!

Bedia — Haydi oradan hend!

Hazım — Bana dedin?

Bedia — Sana!

Hazım — Seni utanmaz herif seni!

(Hazım ile Vasfi Rıza Şevkiye ile Bediyanın üstüne yürürler. Onları taraklamaya, çimdiklemeye başlarlar. Onlar kaçır. kişi de ayaklarından iskarpinleri çıkarır, kovalamaya başlarlar.)

Bedia — Zo, çıldırdın?

Şevkiye — Herif deli oldu?

Vasfi Rıza — Herif sana derler.

(Talât, Reşit, Feriha Tevfik aralarına girerler, ayırırlar.)

Talât — Yapmayınız, ayıptır.

VASFİ RIZA

Kocalığa kurulma pek!

Ben kadını sen de erkek!

Cefamıza katlanmalı,

Kadınlara Hürmet gerek!

HAZIM

Arpa ektilim, darı oldu;

Ak saçlarım sarı oldu.

Karabetin pervası yok,

O da şimdi karı oldu!

(Arkası var)

Bay Razi'nin HAMAMI!

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Bay Razi, geceleri yatağına girdikten sonra, hayatının sefaletini hiç olmazsa muvakkaten unutmak için, bir iki saat tatlı hulyalara dalmayı âdet edinmişti. Evinin karşısındaki boş arsa, tahayyülâtına ekseriya esas teşkil eder; bu arsaya bazan dükkânlar, bazan bahçeler, bazan köşkler yaptırır, dururdu.

Bu gece dimağı yine dolu idi: «Ah iki bin liram olsaydı!» diye düşünmeğe başladı. Karşiki arsaya muhteşem bir hamam yaptıracaktı. Hamamın pembe beyaz mermerleri, geniş kumaları, tas ve nalın seslerinin akisleriyle çınlayan kubbesi birer birer gözünün önünden geçti.

— Şimdiye kadar bunu neye düşünememiştim?

Diye söylendi.

Saatlar geçiyor; bu gece Razi'nin hayali mütemadilen inkişaf ediyordu. Ev-

velâ temeller kazıldı. Arabalar, merkepler hanl hanl

taş, toprak, kum, kireç, mermer taşıldılar. Amele kan ter içinde kaldı ve hamam cazip şeklile arzı endam etti. Zavallı adamcağzı:

— Bu hamamda evvelâ ben yıkanmalıyım, dedi, so-yundu, dökündü. Göbek taşına boylu boyuna uzandı; fakat hamam her nedense soğuktu.

— Yahu, hamam niçin ısınmamış, diye sordu.

— Efendim, sabahtanberi odun atıyoruz.

Cevabını verdiler. Tuhaf şey!... Razi, uzun uzun araştırdı ve sebebini anladı. Hamamın tepe camları takılmamıştı. Buraya allı, yeşilli, morlu camlar taktırmak lâzımdı, fakat iki bin lira kâmilten sarfedilmiş, elde para kalmamıştı.

— Birisinden ödünç alı-
rım!.

Dedi. Fakat kimden? Düşündü, düşündü. Mahalle imamından başka münasip bir kimse bulamadı.

Bay Razi hemen yataktan fırladı. Mahalle imamının bitişik evine koştu. Kapıyı hızlı hızlı çaldı. İmam komşusunu böyle gece yarısı donla, gömlekle karşısında görünce şaşırdı, kaldı.

— Hayrola yahu!...

— Tablonuzu seyrettikten sonra sizi görmeğe geldim.. Bence bir insan müşterinin ayağına gelmesini beklememeli, kendi onun ayağına gitmeli..

— Fırça, boya tüccarı mısınız?..

— Hayır... Akıl doktoruyum!..

Razi, hamam hikâyesini baştan aşağı anlattıktan sonra:

— Tepe camlarına para yetiemedi.. Bana yirmi, otuz lira ödünç verirsin değil mi? dedi.

İmam, baktı ki zavallı aklını oynatmak üzere. Kocaman avuçlularıyla komşusunun yanaklarını temizce tokatladı ve:

— Be adam! diye haykır-

dı, böyle gece yarısı çırpı-lak sokağa fırlıyacağına hesabını geniş tutsaydın da iki bin lira yerine iki bin beş yüz koysaydın, günahamı girerdin?

Ercümend Ekrem

KUMARHANEDE

Bir kumarhanede «rulet» oynanıyordu. Bir çok para kaybeden bir genç, oyunu idare eden zatın yanına yaklaşıp sordu:

— İşte son liram... Bana hangi numaraya koymaklı-
ğımı tavsiye edersiniz?

— (Merhametli bir tavırla yüzüne bakarak) Cebinize koymanızı tavsiye ederim!

- Bugün var, yarın yok... Bugün var, yarın yok...
- Neden yarın yok be?.. Tayyare piyangosu kalkıyor mu?..
- Hayır.. Dükkân kalkıyor!..

BENZETMİŞ!..

Nazan, kendi rivayetine göre otuz beşinde, samimî dostlarının dedikolarına nazaran elli beşindedir. Fakat biraz dikkatlice bakanlar onun ne o kadar genç, ne de o kadar ihtiyar olmadığını anlarlar. Dudaklarının mebzul karmeni, gözlerinin itinalı sürmesi, kırk sekiz senenin buruşturduğu bu simayı, ilk gören acemi gözleri kandırabilecek kadar tazeleştiriyor.

Nazan, gençliğinde ihtiyar meraklısı imiş. İhtiyarlığında bu merak değişmiş. Şimdi genç de değil, âdeta çocuk meraklısıdır. Evinden on sekiz, on dokuz yaşlarında mektepliler hiç eksik olmaz. Filhakika, onun serveti hakkın-

daki rivayetler her kalbi teshir edecek kadar caziptir.

Dün akşam, yine karşısında dudaklarının üstü henüz gölgelenmeye başlayan bir genç, daha doğrusu bir çocuk vardı. Bir aralık ilk kadehlerden gözleri mahmurlaşan minmini delikanlı, Nazanın uzun buselerinden ayrılmış gibi dikkatli dikkatli baktı. Kadın sordu:

— Ferit.. Neye öyle tatlı tatlı yüzüme daldın?..

— Sizi, vaktile çok, pek çok sevdiğim birisine benzettim de!.

— Ya.. Bir komşu kızına filân mı?.

— Hayır.. Büyük anneme!.

Dalga

1287 senesinde Mardinde ağızdan ağıza bir haber dolaşmağa başlamış, bu haber herkesin parmağını ağızda bırakmış, bu habere şaşmayan hemen hemen hiç kimse kalmamıştı, filvaki memlekette bir top gibi patlayan havadis, insanı şaşırtmıyacak gibi değildi. Eşraftan Hacı Süleyman ağaya emirül-ümeralık pâyesi tevcih edilmişti.

Ümmi, cahil bir adamın ağalıktan pašalığa bir adımda yükselmesi Mardinde hayli dedikodu, ağızdan ağıza fısıltı, alçak perdeden küfürler tevliid etmiş, beş on gün halkın ağızında pelesenk olmuştu. Nihayet bu pašalık, unutulmuş, yalnız ağanın paşa olduğu gün vukua gelen zelzeleye dair elân münakaşa ve mübahase devam ediyordu.

Bir akşam eşrafı belde bir araya gelmişler, zelzelelerin esbabı vukuu hakkında fikir beyan ediyorlardı. Hazırundan bir zat meşhur öküz kaziyesini ileri sürerek, dünyanın bir öküzün boynuzunda durduğunu, öküz başını salladıkça dünyanın bittabi sarsıldığını ve bu sarsıntıya insanların zelzele dediklerini iddia etti. Şüphesiz on dokuzuncu asırda bu hırafeyi kabul etmeyenler bulunduğu cihetle münakaşa baş gösterdi. Bir çok kişi zelzeleler hakkında fennin gösterdiği esbabı izah ediyordu. Öküzün boynuzu hırafesine inananları tayip ediyorlar, artık bu gibi batıl itikadları imha etmek lâzım geldiğini ileri sürüyorlardı.

Bütün münakaşa esnasında bir tek söz söylemeden dinliyen Âdem efendi namında zurafadan bir zate hitap edilerek:

— Ey Âdem efendi, zelzelelerin esbabı hakkında sen ne dersin?. Sen de bir şey söyle denildi.

Âdem efendi cevaben dedi ki:

— Bendeniz dünyanın öküzün boynuzlarında durduğuna ve öküz başını salladıkça dünyanın sarsıldığına kanıim.

— Amma yaptın Âdem efendi..

— Böyle efendim, hattâ son zelzele de bunu isbata kâfidir.

— Neden?.

— Öyle ya, mutlaka öküzün kulağına «Süleyman ağa paşa oldu!» diye fısıldanmış, öküz de «Lâhavle!...» diyerek başını sallamıştır.

Cin

ERKEK

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde gümrük kolcularından Ahmet isminde biri, komşularından simsar Sepetaçının karısı Rebekaya fena halde abayı yakmış ve kadının etrafında aylarca pervane gibi dolaştığı halde bir türlü emeline nail olamamıştı. Bir gün Ahmedin dostlarından palabıyık Hasan isminde biri, kendisine sordu:

— A birader, nedir bu senin halin, gece gündüz yemeyip, içmeyip, uyumayıp mütemadiyen düşünüyorsun?

— Ah, azizim, sorma halimi, başımda müthiş bir sevda var!. Simsar Sepetaçının karsına tutuldum, fena halde yanıyorum.

Hasan bir müddet düşündükten sonra:

— Sen merak etme, ben senin derdine çare bulacağım. Sen bu çarşamba günü hazır ol, Kâhtaneye gideceğiz!. Fakat o gün sen kadın kıyafetine gireceksin ve yalandan benim haremim olacaksın..

— Ey, sonra?

— Sonrası kolay: O gün, Kâhtaneye gittikten sonra, sen, yalancıkta sancılancak, kıvrınmağa başlayacaksın ve ben Sepetaçiye diyeceğim ki: «Bizim Bayan hâmile idi, sancısı tuttu, şimdi doğuracak. Eğer zahmet olmazsa sizin Madam kendisine yardım etsin, şu hendeğin içine gitsinler, iş olup bitsin!..» Elbet Sepetaçi buna razı olacak, karısını seninle beraber gönderecek, o zaman artık istediğin gibi ilânı aşk edersin!..

Hasan ile Ahmet bunu kararlaştırdıktan bir hafta sonra Sepetacı ve karısıyla beraber çarşamba günü dedikleri veçhile Kâhtaneye gidip bir tenha yere oturdular ve tam muhabbete başlayacakları esnada kadın kıyafetindeki Ahmedin sancısı tuttu, kıvrınmağa başladı.

Hasan yalvardı:

— Aman Sepetaçi, bizim Bayan hâmile idi, sancısı tuttu, eğer müsaade eder-

— Bak, Südetler Almanyaya verildi, harbin önüne geçildi..

— Sen de bana mevsimlik bir şapka al da dahili isyanı bastır..

seniz sizin madam kendisine yardım etsin!.

Sepetaçi, başüstüne, dedi ve karısına emretti:

— Yit beraber, hanuma yardım et!.

Hemen Rebeka, Ahmedin koluna girdi ve onu: «Me-

rak etme, bir şey diyil, şimdi ulur biter!» diye teselli ederek bir hayli yürüdükten sonra bir hendeğin içine girdiler. Beride erkekler helecan ve endişe içinde beklerlerken Rebeka birden bağırды:

— Sepetaçi!. Erkek!.. Erkek!..

Yahudi, bunu doğan çocuğun erkek olduğu manasına anlıyarak karşındaki Hasana bir temennâh çaktı:

— Tebrik ederiz, yüzünüz aydın!.. Erkekmiş!..

Karga

FERASETLİ!

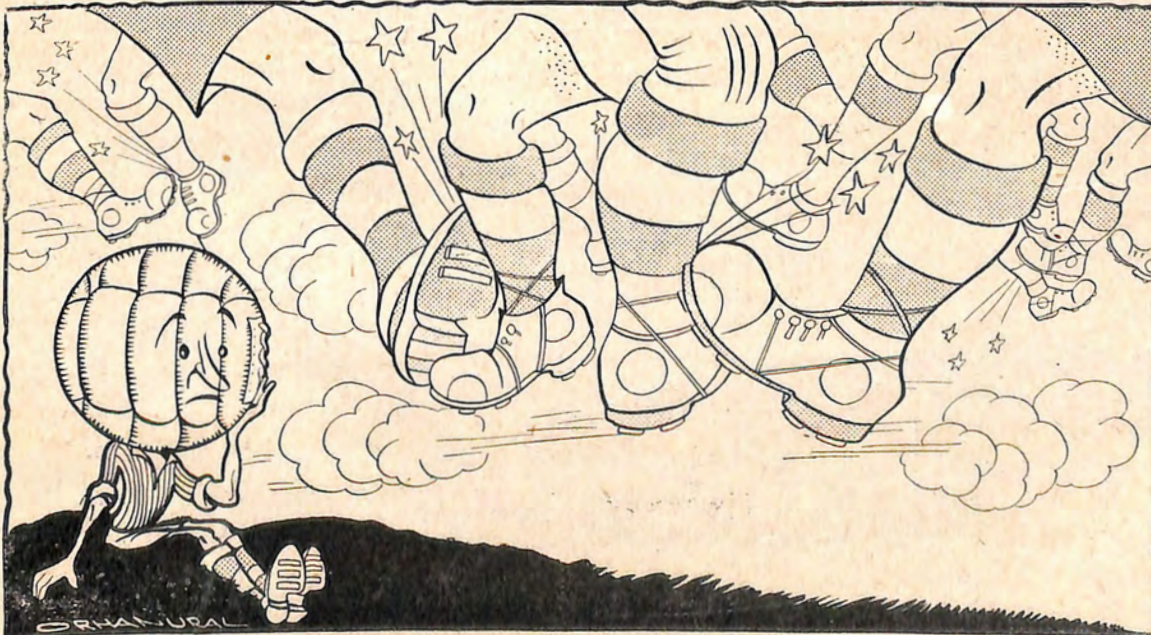
İki arkadaş arasında:

— Demek hiç çocuğun olmuyor, ha?..

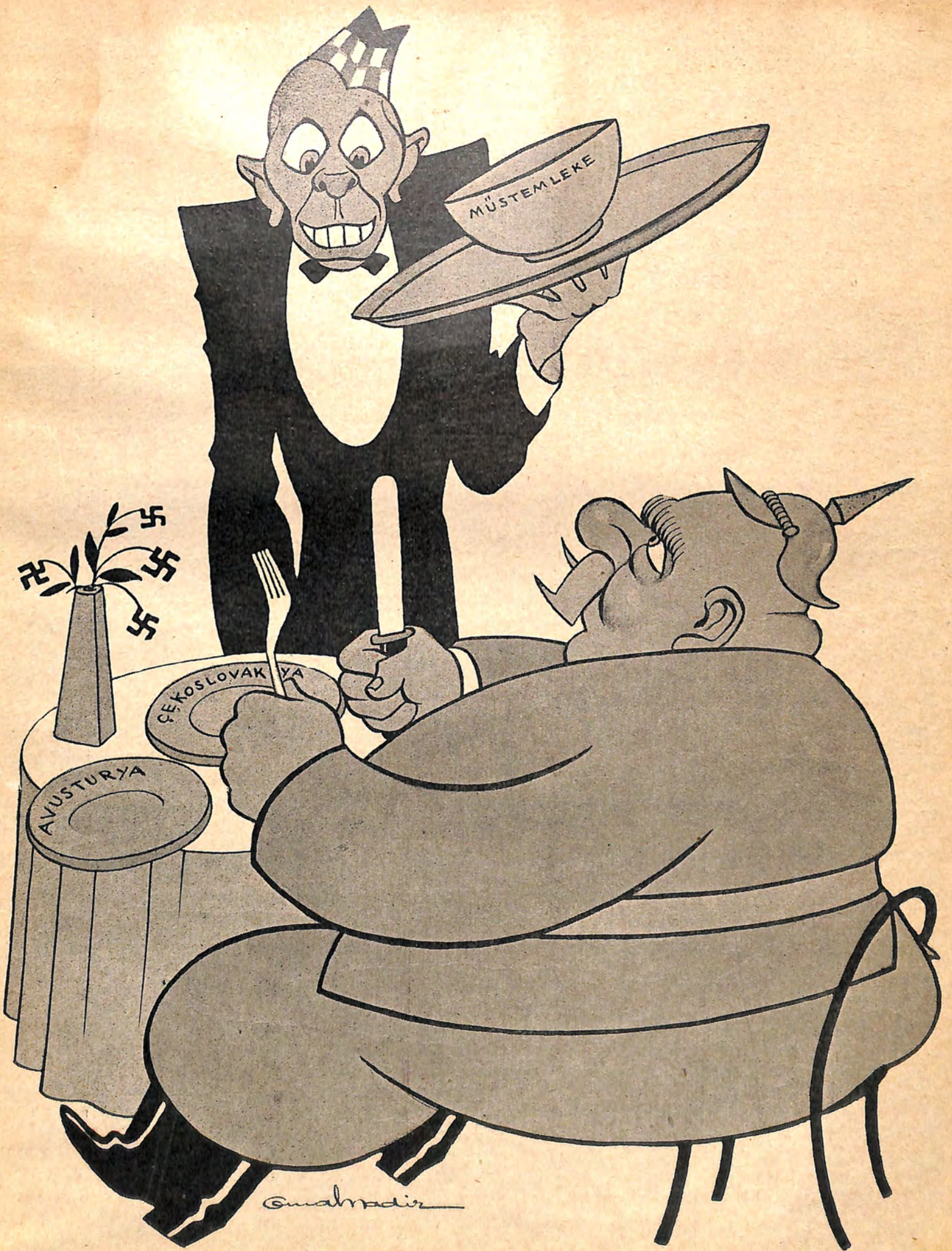
— Evet!

— Babamın da olma mı?

— ? ? !..

Top — Biribirlerine vurmaktan bana sıra gelmiyor ki!..

Alman — Doymadım!..

Genç kız, delikanlı ile el ele, çamların gölgesi altında yürüyorlardı. Kız on yedi yaşında idi, erkek yirmi üç!.. İkisi de aşkın acemisi idi. Korkak korkak göz göze bakıyorlar, sonra iatlı iatlı ürperiyorlardı.

Âşıklar yolunun bir dönümünde, genç kızın ayağı kaydı ve delikanlının kolları arasına düştü. Bir dakika böyle kaldılar. İkisinin de kalbi hızlı hızlı çarpıyordu... Dudakları birleşti!..

Artık ikisinin de yürüyecek takati kalmamıştı. Tatlı bir baygınlık içinde, çamların altına oturuverdiler...

Genç kız, yüzü bir gonce gibi kızarmış, iskarpininin uçlarına bakarak düşünüyordu.. Böyle dakikalar geçti.. Saatler kadar uzun dakikalar!..

Delikanlı sordu:

— Ne düşünüyorsun Neriman?.

Genç kız omuzlarını silktili:

— Hiç!..

Tekrar sustular.. Şimdi, delikanlı, gözleri enginde, düşünüyordu. Yine dakikalar geçti, yine saatler kadar uzun dakikalar!..

Genç kız sordu:

— Ne düşünüyorsun Rasim!..

Delikanlı derin derin içini çekti:

— Ben de hiç!..

Genç kızın yüzü kıpkırmızı oldu ve delikanlıyla göz göze gelmekten korkarak:

— Utanmaz!... dedi.

Çimdik

Osman Kâzım sabahleyin erkenden bir kâbus ile uyanır. Çok soğuk bir kânunusani günü. Evde kömür, odun ve yiyecek namına bir şey yoktur. Tekâüt maaşları da henüz ilân edilmemiş. Başındaki altı canla o günü nasıl geçireceğini sözde düşünmemek için yorganı tekrar başına çekerse de çocukları pek şık ve genç bir misafirin geldiğini haber verirler.

— Miralay Osman Kâzım zatîâliniz misiniz efendim?

— Evet efendim, şimdi mütekait..

— Sabahleyin rahatsız ettim..

— Estağfurullah..

— Fakat arkadaşımın bana emanet ettiği vazife pek mühimdi.

— Ne gibi efendim?

— Bendeniz Almanyadan geliyorum.. Beni size Cevat gönderdi..

— Hangi Cevat tanıyamadım!.

— Cevat Ali.. Danzigte, Frayzer fabrikasında..

— Cevat Ali.. Cevat Ali..

— Efendim on sene kadar evvel yetim olduğu için acımış, evinize almışsınız, bakmışsınız.. Sonra Almanyaya gitmesi için delâlet etmişsiniz..

— Ha!.. Evet, hatırlıyorum..

— Hattâ efendim size veda ederken yaptığınız iyiliği ömründe unutmayacağımı söylemiş de siz: «Zamane gençleri vefasız oluyor ama bakalım!» demişsiniz..

— Tamam, hatırladım.. Öyle ya Cevat.. Merhum cerrah Alinin oğlu...

On senelik mesele ama zamanlar acııp.. Adeta bunadık.

— Hattâ efendim ayrıldığı gün siz ona yol harçlığı olarak on beş altın vermişsiniz de ölünceye kadar sizin için çalışsa yine iyiliğinizi ödiyemiyeceğini söylemiş..

— (İçinden) Hayırdır işallah.. Bu geceki rüyalar tevekkeli değilmiş..

— İşte beni size Cevat bilhassa gönderdi..

— Bakın hele ben de ne vefasız çocukmuş, on senedir bir mektup bile yazmadı, bizi unuttu, gitti, diye meğer ona iftira etmişim..

— Unutması kabil mi efendim? Bu kadar insaniyeti elbette bir gün hatırlıyacaktı.. Size ne kadar borçlu olduğunu her gün söylerdi..

— (Sevinçten coşarak) Hey yarabbil! ne büyüksün! demek dünyada yapılan iyilikler boşa gitmiyor..

— Efendim... Cevat fabrikada çalışarak kendisine yaptığınız iyiliği yüz mislile ödemeğe..

— (İçinden) demek ki insana hıızır böyle yetişiyor..

— Hattâ efendim bin mislile ödemeğe azmetmiştir..

— (Gözleri yaşlanarak) İlâhi Cevat.. Meğerse ne cevhermiş!.

— Evet efendim hakikaten emsalsiz bir gençtir.. Fakat şimdi Almanyada sefalet içinde, muavenetinize muhtaç bir halde bulunuyor.

Yolcu

Keşke eksik verseydi

Gümrük simsarlarından Avramacı, işlerini daha çabuk gördürmek ve bazı Türk tüccarlara yaranmak için Halil İbrahim isminde bir genci yanına çıkar almıştı. Halil İbrahim, gayet sadık, ve temiz kalbli, gıyur bir çocuktu, fakat zavallı fazlaca saf ve dalgınca idi. Avramacı bu genci üç ay kadar yanında istihdam etti ve ondan fevkalâde memnun kaldı. Hele gayet az bir ücretle çalışıp ne verirse ona kanaat etmesi çok hoşuna gidiyordu. Bir gün Avramacı, Galata nıhtımında ayak üstü kendi gibi simsarlardan Niğdeli Haralambo ile Türk tüccarlarından birine kamaço edilecek kârlı bir mal hakkında müdavelei efkâr ederken Halil İbrahim gelip ustasına yetmiş beş lira para verdi ve:

— Ben malları çıkarmak için gemiye gidiyorum!

Deyip yürüdü. Yahudi, bir iki saniye zihnen bir hesap yaptıktan sonra çırağına seslendi:

— İbrayim, yel buraya!

Çocuk geldi:

— Bir emriniz mi var?

— Parayı bana yanlış verdin!

— Eksik mi vermişim?.

— Eksik olsa bir şey deyil. Fakat on iki lira fazla verdin!.

İbrahim, cebinden bir defter çıkarıp hesaba baktıktan sonra:

— Ha! evet, dedi, kendime ait paradan size on iki lira fazla para vermişim...

* * *

Ertesi gün Avramacı, Haralambo ile

beraber yazıhanesinde otururken İbrahimi yanına çağırıp: «Ben dedi artık bu komisyonculuk işinden vaz yeçiyorum, başka bir iş için İzmir yideceğim, sen de başının çaresine bak!»

İbrahim hesabını görüp Yahudi ile helâllaşarak mahzun, mahzun çıktıktan sonra Haralambo sordu:

— Fena adam değuldu, ne demeye yol verdin?

— Dün yormedin mi, bana on iki lira fazla para verdi!

— Ne çihar ondan? Hırızlık edip eksük vermedi ya!

— Ne soyluyorsun be? Keşke eksik verse idi, daha makbule yeçerdi, yarin bana verdiği yibi başkasına da fazla verirse o zaman tamamıdır keyfimiz!...

Karga

- Gözlerimi kapadım mı, Klark Gabl'den farkın yok...
— Senin de Danyel Daryö'den...

O gün Bayan Cemilenin salonunda, kadın, erkek, bir çok misafir vardı. Bir yandan çay içiliyor, bir yandan sohbet ediliyordu. Genç musikişinas Ragip, büyük bir hararetle izdivaç hakkındaki fikirlerini anlatıyordu:

— Bence, yalnız iki kalbin birbirine lâıyk olması izdivaç için kifayet etmez. Bilhassa, yaş meselesi her şeyden ehemmiyetlidir!.. Genç bir sanatkâra, telleri paslanmış eski bir saz veriniz: Çılgın bir aşk hummasıyle titriyen o taze parmakların yaratacağı en sihirli nağmeler bile boşuk birer feryattan ibaret kalır.. İşte hayat ta böyle değil mi?.. Yirmi yaşında bir kızı, ellilik bir ihtiyarın kolları arasına atınız, duyaçağınız buse sesleri bile hiçkırıktan farklı olmaz!..

Genç musikişinasın, tatlı bir ahenk ile perde perde yükselip alçalan sesi, bir dakika sustu ve derin gözleri bütün çehrelerde dolaştıktan sonra, Perizad'ın, bu narin ve sevimli tazenin elâ gözlerinde dinlendi:

— Nasıl, fikrime iştirak etmiyor musunuz bayanlar?.

Bütün kadınlar, bilhassa Perizad, onu tasdik etti:

— Pek doğru.. Devam ediniz kuzum!..

Fakat bu esnada, zengin bir tüccar olan Bay Nail'in ihtiyar yüzü hiddetle

buruştu. Derunî bir mücadele geçirmiş gibi renkten renge giriyordu. Bir lâhza durdu, sonra, ayağa kalkarak seslendi:

— Perizad.. Haydi yavrum, artık gidelim!..

İçinde fırtınalar gizliyen bu ses, salonun sakın havasını darmadağın etmişti. Herkes mühim bir hâdise olmuş gibi sustu. Bay Nailin ihtiyar çehresi sapsarı, Perizadın körpe siması kıpkırmızı kesilmişti. Genç musikişinas, gözleri, genç kadının gözlerinde eriyerek, dalgın dalgın ihtiyar tüccara yaklaştı ve karşısında eğilerek:

— Af buyurunuz, dedi. Bayanla bendenizi tanıştırmadılar, kerimeniz midir?..

Bay Nail, kırıl kaşlarını çatarak kaba bir cevap vermeğe hazırlanırken, Perizad atıldı:

— Hayır efendim, zevcesiyim!..

Çimdik

DEDİ-KODU

Düğün Gecesi

Patavatsızlık

Nuriye kızını nihayet Vedada ver-
meğe razı olmuştu. Zeki ve zengin o-
lan Vedat, üç senedenberi Melâhati
seviyor, onunla evlenmek için her şe-
yi göze alıyordu. Yalnız bir şeye ra-
zı olmuyordu: O da son derece cada-
loz, kıskanç, müstebit bir kadın olan
kayın validesile beraber oturmak!...
Zaten üç senedenberi bu izdivacın ol-
mamasına yegâne sebep bu idi. Çün-
kü Nuriye, kızından ayrılamıyor, da-
madını iç güveysi almak istiyordu.

* * *

Fakat işte nihayet, Melâhatini yal-
nız ayrı bir evde oturmak, yanına da
eskidenberi konakta büyüttüğü iki hiz-
metçiye almak şartile Vedatla evlendir-
meğe muvafakat etmiş ve damadı ile
kızının kat'î ısrarları üzerine düğünün
de geçen hafta icrasına razı olmuştu!.

* * *

Bayan Nuriye, düğün gününe ka-
dar damadına bir çok nasihatlerde bu-
lundu. Artık zıfat gecesi nahif kızının
ızdırap çekmemesini temin etmiş görü-
nüyordu. Ancak düğün patırdısı ara-
sında Vedat fazla miktarda şampanya
kaçırılmış. Sivri burnunun ucuna va-
rıncaya kadar bütün yüzü, gözleri kıp
kırmızı kesilmişti. Nuriye, damadının
bu ateşin canlılığından endişe etmeğe

başladı ve takdir işitmek pahasına bi-
le olsa, damadına tekrar rica etmeği
göze aldı:

— Kuzum Vedat, tam yirmi sene
evvel rahmetli kocamla aynı düğün
gecesini geçirmiştik. Hâlâ şimdiki gibi
hatırlıyorum, bana birinci gece yaptı-
ğı hoyrat bir muamele, tam sekiz gün
yatakta kalmama sebep olmuştu. Şim-
di zaman değişti. Herkes daha nazik,
daha kibar oldu. Senin de Melâhate
karşı yumuşak, ince bir muamele gös-
tereceğine şüphem yok, fakat...

Vedat istifini bozmadan gülümseye-
rek sözünü kesti:

— Merak etmeyiniz, korktuğunuz ol-
maz, anneciğim!.

— Teşekkür ederim, fakat seni biraz
fazla dumanlı görüyorum. Onun için
bu gece zavallı Melâhatciğimin başına
gelecekleri düşünerek âdeta merakla-
nıyorum!..

— Merak etmeyiniz, korktuğunuz
olmaz, anneciğim!...

— İtimadım yok, hele böyle âdeta
istihza eder gibi güldüğünü gördükçe
sana böyle lâkırdı söylemenin bile
faydası olmadığını hissediyorum!.

— Çok doğru, anneciğim!..

— A... Niçin?!...

— Korktuğunuz şey üç ay evvel ol-
duğu için anneciğim!...

Kuş

Bundan otuz sene evvel Paristeki
talebenin ahvalini teftiş etmek üzere
İstanbuldan bir müfettiş gönderilir. Ta-
lebe bir gün toplu bir halde kendileri-
ne mahsus kahvede oturlarken mü-
fettiş de gelir, aralarına oturur, dere-
den tepeden konuşmağa başlarlar.

Bu esnada Parise bir talebe müfet-
tişi geldiğini haber alan talebeden bi-
ri kahveye girer ve sellemehüsselâm
bağır:

— Çocuklar, duydunuz mu? Hış-
rın birini müfettiş diye buraya gönder-
mişler, sözde burada bizim ahvalimizi
teftiş edip İstanbula bildirecekmiş..

Arkadaşları kaş göz işareti yapı-
rak, müfettişin orada olduğunu bildir-
mek isterlerse de, o farkında olmaz ve
ağızına geleni sayıp dökmeğe başlar.
Nihayet arkadaşlarından biri yanına
sokulup der ki:

— Ne yapıyorsun, yahu, kendine
gel!.. Gelen müfettiş burada içimizde..

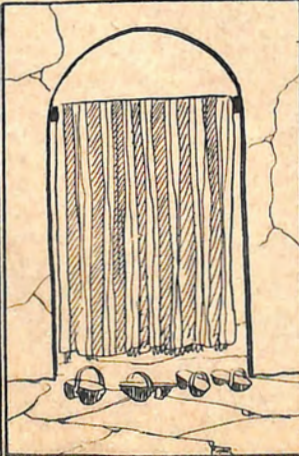
O zaman beriki, kırdığı potu anlar
biraz kızarır, fakat bu sefer daha müt-
hiş bir pot kırarak evvelkinin üzerine
tüy diker. Sağ tarafında oturan müfet-
tişi, talebeden biri zannederek kulağı-
na eğilir, der ki:

— Vay anasını!.. Herif burada imiş
be!...

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Halid Fahri

Halvet

Hamarat

Hamal

Hancı ve yolcu

Hamamcının karısı

Hoca Sadi zamanının belli başlı ulemasından biriydi. Yanından kitabını ayırmaz, her hangi bir mesele için kara kaplının sahifelelerinden bir nece çıkarırdı.

Bir sabah hamama gitti; yıkandı. Çıkarken cebine elini atınca kesesini evde unuttuğunu hatırladı. Hemen hamamcıyı yanına çağırarak:

— Usta, dedi, yanıma para almayı unuttum. İstersen sana mühim bir meselei şer'îye öğreteyim de şu yirmi kuruşu bana bağışla!

Hamamcı:

— Bana meselenin lüzumu yok. Ya yirmi kuruşu verirsin, yahut kitabı bırakırsın!

Diye cevap verince kitabından ayrılmaya mecbur oldu. Maamafih kapıdan çıkarken:

— Sen o meseleyi bir gün yine öğrenmek istiyeceksin ama yirmi lirayı almadan söylemeyeceğim!

Sözlerini fırlattı.

Aradan bir iki ay geçmişti. Bir gece yansı hoca Sadinin kapısı çalındı. Hoca kapıyı açmaya gitti. Karşısında mahut hamamcıyı saç baş karışmış, benzi uçmuş bir halde gördü:

— Hayrola, böyle vakitsiz teşrifinize sebep ne?

Diye sordu. Hamamcı pürtelâş cevap verdi:

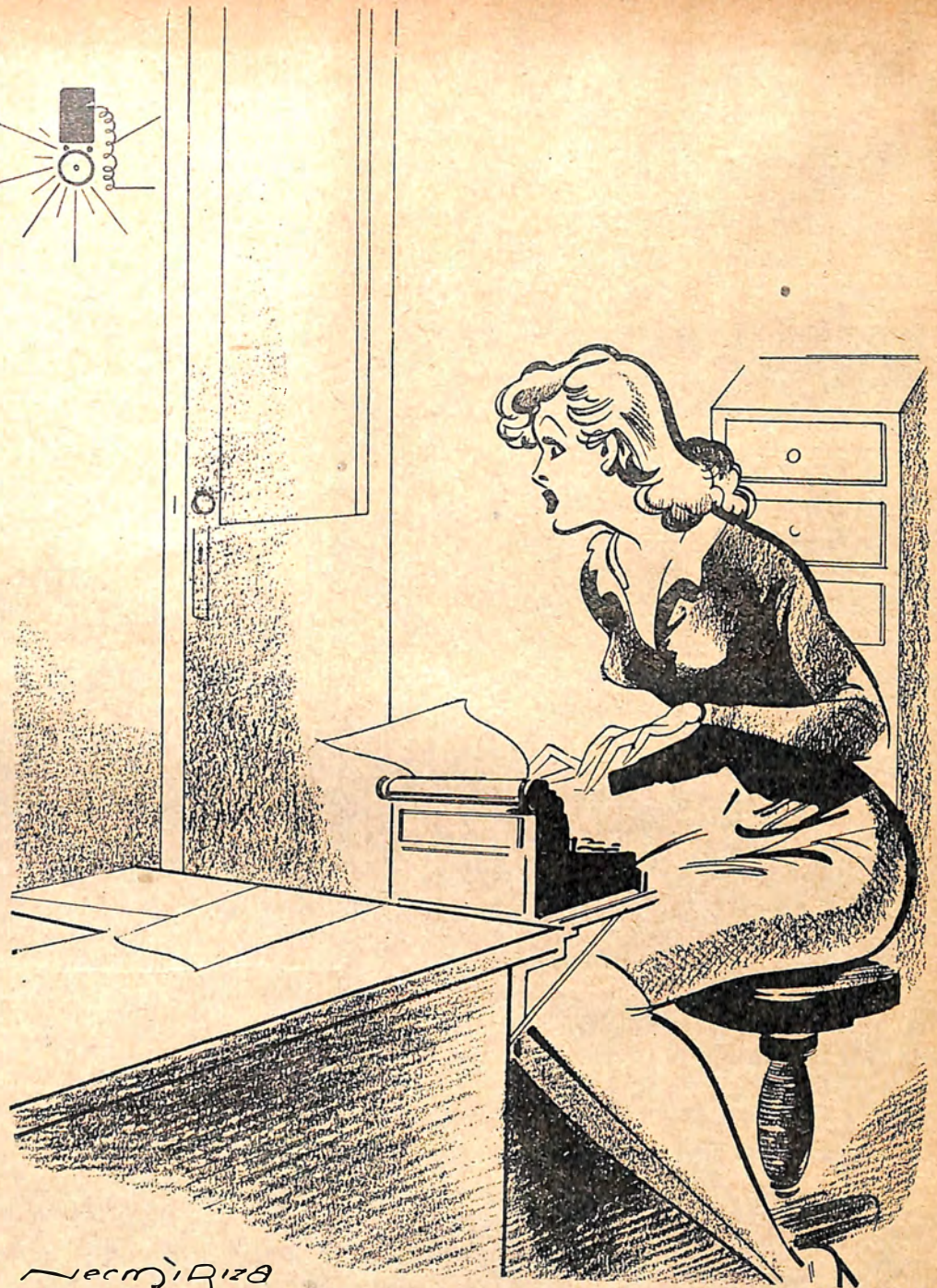
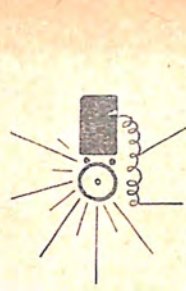
— Aman sorma hocam! Büyük bir felâket başımın üstünde dolaşıyor. Sizden tedbir istemeye geldim...

Hoca, misafirini odaya kabul ettikten sonra derdinin esbabını izah etmesini söyledi, o da anlattı:

— Gayet zengin ve güzel bir karım var. Bu akşam onunla bir iddiaya giriştim. Keşke girişmez olsaydım... Eğer ben ona sabaha kadar lâkırdı söyletsem bütün emlakını bana bağışlayacak, söyletmezsem kendisini boşıyaacağım. Böyle bir kavil ettik. Halbuki akşamdanberi söyletmek için yapmadığım şey kalmadı. Bir türlü ağzını açıtırıp bir söz alamadım. Yarı sabah ezanı okununcaya kadar söz söyletmezsem bütün emlak ve emvalini değil, güzel karımı da kaybedeceğim. Onun için ne olursa senden olur, bir çare bul!

Hoca Sadi manidar bir surette güldü:

— İşte, dedi, ben sana yirmi kuruşu bunun hakkındaki hileyi öğretecektim de razı olmadın. Şimdi yirmi lirayı çıkar bakalım...

Necmî Rıza

— Hay Allah müstahakkımı versin. Her kapı çalınıp aldandırıyorum...

Hamamcı kesesinden yirmi lirayı çıkarınca, Sadi itidâl ile:

— Hiç merak etme; doğru evine git, uyu... Yanın saat geçmeden zevcen seni uykudan uyandıracak ve seninle konuşacaktır, dedi.

Biçare hamamcı hocaya tekrar tekrar teşekkür ederek evden çıktı, doğru yatağına girdi ve uyudu. Aradan epi bir zaman geçti, birdenbire zevcesi tarafından sarsılarak uyandırıldığını gördü. Gözlerini açtı, kadın karşısında, başı örtülü:

— Haydi, işte sabah ezanı okunuyor. Beni boşıyacaktın! diye söyleni-yordu.

Hamamcı neye uğradığını şaşırarak,

çılgin bir halde, karanlıkta sokağa fırlıyarak camiin yanındaki hoca Sadinin evine koştu. Kapıyı yıkarasına çaldı. Hoca, kendisini sükûnetle karşılayarak:

— Nasıl, refikan söz söyledi mi? diye sordu. Hamamcı:

— Evet, ama sabah ezanı okunduktan sonra!

Cevabını verdi. Sadi tebessüm ederek:

— Merak etme, daha ezana bir saat var! O ezanı, karını aldatmak için ben okudum. Binaenaleyh müsterih olarak evine avdet edebilirsin! dedi.

Çekirge

Tefrika No. 16

MAHMUD YESARİ

Uzun zaman yatamadı. İçi içine sığmıyordu; arada bir, yumruklarını sıkıyor, dişlerini gıcırdatarak:

— Benimle alay edersin ha?

Diyor, hiddetten kıvranıyordu.

Eğer, o anda kocası gelirse, bütün kararlarını unutacak, hiçe sayacak, bağıra bağıra ağzına geleni söyleyecekti.

Cin, sabahları çok erken denize giriyor, öğleye doğru dönüyor, ancak akşam üstü tekrar plâja geliyordu, Remide, onun evini hâlâ öğrenememişti. Genç kadın, buna da kızıyordu:

— Evini bilseydim, gider alırdım.

Cinin plâja geleceği vak-
tin yakınlaştığını tahmin eden Remide, giyindi, evden çıktı. Kalbinde hafif bir çarpıntı vardı. Plâja yaklaşıırken bu çarpıntı ziyadeleşti. Kendi kendine güldü:

— Çocuk gibiyim... Heyecanlanacak ne var!

Cin, daha gelmemişti. Remide, denize girmeyeceği için soyunmadı; gazinonun kuytu bir köşesine çekilip oturdu.

Cin, neden sonra gelmişti. Remide, elini sallıyarak bağırdı:

— Helo, Cin!

Delikanlı, her zamanki gibi beyaz pantolon, atlet fanelâ giymişti; boynuna sarıdığı beyaz benekli kırmızı mendili birden çekerek flâma gibi salladı:

— Helo!

Koşar adımlarla genç kadının yanına geldi, elini uzattı:

— Bugün erkencisiniz!

Remide, delikanlının eli-
ni sıkarken güldü:

— Daha çok erkenci idim ama, seni bulmak kabil değildi.

Cin, genç kadının ne demek istediğini anlıyamadı:

— Bugün erken mi buluşacaktık?

Remide, kahkaha ile güldü:

— Bazı ne tuhafısın, Cin. Delikanlı, bön bön bakıyordu:

— Neden?

Genç kadın, güneşte yana yana bakırlaşmış düzgün çizgili yüzün gençliğine ve canlılığına bakıyordu. Delikanlının, parlak siyah gözlerinde alıklık yoktu; fakat bazan öyle umulmadık anlarda öyle saflaşıyordu ki, Remide, şaşmaktan kendini alamıyordu:

— Cin, sahi, sen, neden böylesin?

Cin, onun yanına oturmuştu; daha bönleşen bir bakışla sordu:

— Ne gibi, neden böyleyim?

Bu alık durgunluk, Remidenin sinirine dokunmuştu:

— Cin, bugün çok uyuşmuşsun galiba. Uykudan alıkmışsın. Bugün, erken buluşmak için sözleşmiş miydik?

Cin, gözlerini kırpyordu:

— Hayır!

— Öyledir de, neye soruyorsun?

— Sen birdenbire tuhaf sordun da... Acaba ben unutmuş muyum, diye öyle soruverdim.

— Çok tuhaf çocuksun, Cin!

Cin, omuzlarını kaldırdı, cevap vermedi.

Remide, ayağa kalktı, onu da kolundan çekti:

— Kalk, daha uyku sersemisin! Biraz deniz havası alırsan açılırsın.

Cin de kalkmıştı. Plâj tarafına dönecekti, Remide, onu kolundan sarstı:

— Sandalla gezeceğiz, Cin!

Delikanlı, birden uyanıvermişti, gözleri parladı, beyaz dişlerini gösteren tatlı bir gülüşle:

— Nihayet, karar verdiniz, demek! dedi.

Genç kadın, gururla başını kaldırmıştı:

— Evet, nihayet karar verebildim! Sandal, iskelede bizi bekliyor.

Yan yana iskeleye doğru yürürlerken, Remide anlatıyordu:

— Bugün, çok canım sıkılıyordu. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Seni bulmağı düşündüm. Evini bilmiyorum ki... Evini bilseydim, gelip alacaktım. Sahi, Cin, neden, evini bana göstermiyorsun?

Delikanlı, yavaş sesle cevap verdi:

— Bizim bağ, uzaktadır.

— Otomobille gelirim.

Cin gülmeğe başladı:

— Bizim yollardan otomobil geçemez ki... Ben, bisiklete lâstik dayandırıyorum. Bu sabah lâstikler yine patladı. Şimdi yürüyerek geldim.

— Ben de yürürüm.

Cin, bir adım geriliyerek genç kadına baktı, başını salladı:

— Yürüyemezsin. Yolun uzaklığı bir şey değil, bozukluğu insanı yorar.

Remide, zenginliğe, bol-
luğa, kolaylığa o kadar alışmış ki, çok tabii, basit bir şeyden bahsediyormuş gibi:

— Neye asfaltta yakın bir köşke oturmuyorsunuz? dedi.

Cin, gülmedi, başı önünde yürüdü:

— Bağımız çok eskidir. asfaltta taşınırsak, bağa kim bakar? Harap olur, gider. O kadar emeğimiz var, yazık değil mi?

Remide, Cini takdirle süzdü:

— Cin, sen, tam sporcusun. Deniz kadar toprağı da seviyorsun.

Cin, buna da cevap vermemişti. İskeleye gittikleri zaman, sandalcıyı, beklemekten yorulmuş, uyukluyor buldular.

Cin sıçırarak sandala atladı; elini Remideye uzattı:

(Arkası var)

Ecnabî Karikatürleri

Zengin bay — 70 yaşındayım, hemşirenizle evlenmek istiyorum, 60 yaşındayım desem kabul eder mi?..

Kız — 80 dersiniz derhal kabul eder.

[Fransız karikatürü]

— Mantar topluyorsunuz ama, dikkat etmek lâzım, zehirli olabilir...

— Zararı yok, ben lokanta için topluyorum..

[İtalyan karikatürü]

Timarhanede:

— Merdiveni götürüyorum!..

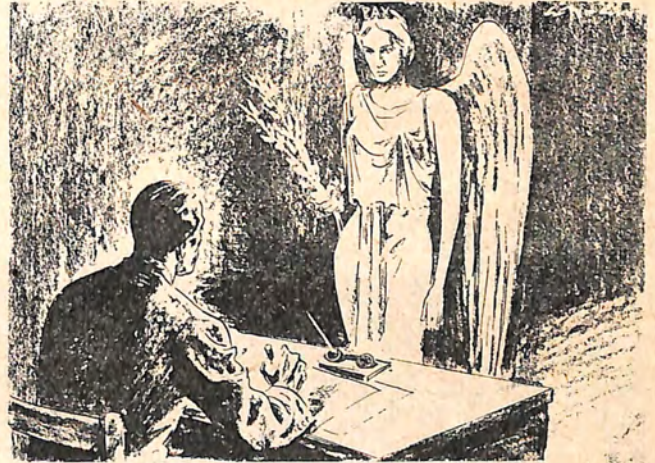
— Götür ama, çabuk getir, saatlerce burada duracak değilim ya?..

[Fransız karikatürü]

— Öyle sersem sersem bakacağına tavşanı tutmak için yardım etsene!

[Fransız karikatürü]

Pasaport dairesinde:

— Tâbiyetiniz?..

— İtalyan!..

[İtalyan karikatürü]

SAMSUN Okuyucularımıza

İlk, Ortaokul, Lise kitapları Samsunda Kültür Bakanlığının resmî satıcısı olan **H A L K** kitapanesine gelmiştir. Çocuklarınızın kitap, kırtasiye ihtiyaçlarını en ucuz fiyatla buradan tedarik edebilirsiniz.

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

ViROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

NEOKALMİNA

BAS DIŞ AĞRILARI
NEVRALJİ

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU
kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vukaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

GRİPİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser.

icabında günde 3 kaşe alınabilir.

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyrelerinizin derinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terkinde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı, ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklıyan sıhhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye]Umum Mümessilliği:

HELIOS Müessesatı. Galata]Istanbul (P.K. 1400)